

lere, og der maa ikke være over 50 Stillere. Efter den nuværende Valglov kræves kun een Stiller, men for ikke at skabe unødvendigt store Stemmesedler har man ment, at der skulde kræves i alt Fald, at en saadan Opstilling havde Tilslutning af 25 Stillere.

Naar Kandidaterne er opstillede i Opstillingskredsene, paahviler det Partibestyrererne for de Kandidaters Vedkommende, som tilhører et Parti, at træffe Afgørelse af, i hvilken Orden Kandidaterne skal opføres paa Stemmeseddelen. Stemmeseddelen bliver delt ved tykke Tværstreger mellem de forskellige Partier, og en mindre tyk Streg mellem de enkelte Kandidater. Hvis en Mand bliver opstillet, der ønsker at støtte et Parti, men ikke hører til Partiet, opføres han efter Partiets egentlige Kandidater. De Stemmer, der afgives paa denne Mand, kan bringe ham ind i Rigsdagen, hvis han faar et tilstrækkelig stort Antal. Hvis dette ikke sker, vil de paa ham afgivne Stemmer tilfalde Partiet. Nederst paa Listen under alle de Kandidater, som Partierne har opstillet, anføres de Kandidater, der stiller sig udenfor Partierne, adskilte fra de andre ved en tyk Streg. En saadan Stemmeseddel bliver Vælgeren altsaa forsynet med, naar han gaar ind i Stemmerummet, og hans Opgave er som hidtil at sætte Kryds. Medens han hidtil har haft Valget mellem en 3, 4 eller 5 Kandidater, der har været opstillede i de enkelte Valgkredse, har han nu Valget mellem de Kandidater, der er opstillede i Amtskredsene, og kan sætte sit Kryds ved hvilken af dem, han vil. De Bestemmelser, der hidtil har været, og som var ret skarpe, med Hensyn til, hvad der maatte skrives paa Stemmeseddelen, er modificerede noget, saaledes at ikke en ufrivillig Sætten to Krydser f. Eks. skulde kunne bevirke, at Stemmeseddelen gaar tabt. Naar det blot fremgaar klart af Stemmeseddelen, hvem den paagældende har stemt paa, er Stemmeseddelen ikke kassabel, men hvis der f. Eks. er to Krydser paa samme Parti, regner man, at Manden har stemt paa Partiet, Stemmen regnes dette til gode og tæller til Gunst for Kandidaterne i den Orden, i hvilken de er opførte paa Stemmeseddelen.

Bestemmelsen om, hvem der kan faa Del i Suppleringsmandaterne, som fandtes i den gamle Valglov, at det skulde være et Parti, og at dette Parti enten skulde være dannet af hidtilværende Rigsdagsmænd eller anmeldt af 10 000 Vælgere, er opretholdt, men det yderligere Vilkaar —

at Partiet skulde have opnaaet Valg af mindst een Kandidat i første Omgang — er nu lempet derved, at der tillige er givet et Parti Lejlighed til, naar det faar saa mange Stemmer i et af de 3 Omraader København, Ørgrupperne og Jylland, som er i Stand til at give et Mandat, da at faa dette Mandat.

Naar Afstemningen er sluttet, optælles Stemmesedlerne af de stedlige Valgstyrere paa samme Maade som hidtil. Stemmesedlerne sorteres i Bunker efter de forskellige Partier (eller de forskellige Kandidater udenfor Partierne), og Resultatet meddeles til Valgbestyrelsen i Opstillingskredsen, og denne foretager saa en samlet Opgørelse for hele Opstillingskredsens Vedkommende og meddeler hurtigst muligt Resultatet til Indenrigsministeren. Tillige skal det Medlem af Valgbestyrelsen, der dertil er udvalgt, tiltræde Amtvalgbestyrelsen, der foretager den endelige Opgørelse nogle Dage efter. Saa snart Indenrigsministeriet har faaet de før nævnte Opgørelser i Hænde, er Ministeriet i Stand til at meddele, hvor mange Mandater hvert enkelt Parti har faaet, og ligeledes, hvad der kan tilfalde hvert Amt, men hvorledes de skal fordeles paa de enkelte Personer i Amtet, bliver senere Genstand for en Udregning, der skal foretages af Amdsudvalget.

Som man ser, er de Opgaver, der paahviler Vælgerne og Valgbestyrererne i Opstillingskredsene, ikke meget afvigende fra dem, man hidtil har kendt. Der har under Forhandlingerne været Spørgsmaal fremme om, hvorvidt man ikke tillige skulde give Vælgerne en friere Ret til at nummerere de opstillede Kandidater, men det har man været noget betænkelig ved, dels fordi det utvivlsomt vil sinke Valg handlingen meget, og dels fordi det kunde virke noget forstyrrende og maaske bidrage til, at hele det nye System kunde blive mere upopulært. Hvis man en Gang i Fremtiden skulde komme til det Resultat, at det er hensigtsmæssigt at give Vælgeren denne udvidede personlige Ret, er der intet som helst i Vejen for, at man kan gaa til en Ændring i saa Henseende.

Kandidatudtagelsen foregaar paa Grundlag af det modificerede Andræske System, som ogsaa bruges ved Landstingsvalgene, men som jo i Regelen undgaas ved Landstingsvalgene, fordi man der opererer med en bestemt Vælgermasse, hvis Stemmeafgivning saa at sige kendes i Forvejen; hvert Parti ved temmelig nøjagtigt, hvor mange Stemmer det kan mønstre, og derfor foregaar Afstemningen i Regelen paa den Maade, at